

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudkyně JUDr. Jitky Hroudové a soudce Mgr. Marka Zimy v právní věci

žalobce: C. P.
bytem X
zastoupeného Dr. Massimilianem Pastore, advokátem
sídlem I. P. Pavlova 1789/5, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: Finanční arbitř
sídlem Legerova 69, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 5. 2025, čj. FA/SR/SU/1237/2025-15

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým žalovaný zamítl jeho námitky a potvrdil usnesení žalovaného ze dne 1. 4. 2025, čj. FA/SR/SU/1273/2025-9

(dále jen „*usnesení o zastavení řízení*“). Tímto usnesením bylo řízení zahájené dne 11. 2. 2025 ve věci určení výše dluhu ze smlouvy o úvěru č. CA 101311/2022 a určení výše dluhu ze smlouvy o úvěru č. CA 101364/2023 zastaveno podle ustanovení § 14 odst. 1 písm. a) zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o finančním arbitrovi*“), neboť návrh žalobce byl nepřípustný podle § 9 písm. a) citovaného zákona, protože spor nenáleží do působnosti finančního arbitra.

Žalobní body

2. Žalobce zejména namítal, že se žalovaný odmítl vypořádat s doloženou skutečností, že při uzavírání inkriminovaných smluv působila zprostředkovatelská firma, a to navzdory tomu, že unijní judikatura považuje takovou skutečnost za relevantní k posouzení otázky, zda se v daném případě jedná o spotřebitele či nikoliv. Rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie (SDEU) ze dne 9. 3. 2023 ve věci sp. zn. C-177/22, JA proti Wurth Automotive GmbH (dále jen „*judikát C-177/22*“), na který žalobce poukázal ve svých námitkách, žalovaný dle žalobce ignoroval, namísto toho odkázal na blíže nespecifikovanou relevantní ustálenou judikaturu obecných soudů, Ústavního soudu nebo Soudního dvora Evropské unie.
3. Tímto postupem správní orgán potvrdil své rozhodnutí, které se opírá mimo jiné o písemné formuláře, které vytvářel poskytovatel úvěrů, aniž by ho žalovaný vyzval k podání ústního vysvětlení. Žalovaný podle názoru žalobce tím, že nenařídil ústní jednání, rezignoval na svůj úkol, který podle směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2013/11/EU ze dne 21. 5. 2013, o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES, měl spočívat v zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitele. Podle právní úpravy a judikatury platí, že správní orgán má aktivní roli v dokazování, ovšem žalovaný dle žalobce vůbec nezjistil okolnosti uzavření smluv o zápůjčkách, omezil se pouze na posouzení listinných důkazů, čímž formalisticky dospěl k závěru, že žalobce není spotřebitelem jen z důvodu, že je zapsán v živnostenském rejstříku.
4. Podle názoru žalobce svým pasivním postupem žalovaný nesplnil úkol, který mu dává zákon k ochraně spotřebitele, tj. slabší strany smluvního vztahu, která si nemusí být vědoma všech právních následků svých jednání, nemá možnost konzultovat s právníkem a často jedná pod tlakem z časových nebo finančních důvodů.
5. Nad rámec výše uvedeného má žalobce za to, že byl zkrácen ve svých právech také procesním postupem žalovaného, který ignoroval jeho žádost o poskytnutí přiměřené lhůty, kterou učinil dne 26. 3. 2025, tj. několik dnů poté, co mu bylo doručeno obsáhlé podání společnosti CLEAR BALANCE, SE. Z neznámých důvodů žalovaný o žádosti nerozhodl a dne 1. 4. 2025 vydal usnesení, kterým řízení zastavil.
6. S ohledem na výše uvedené žalobce navrhl, aby Městský soud v Praze vydal rozsudek, kterým se napadené rozhodnutí zruší v celém rozsahu a věc se žalovanému vrátí k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného k obsahu podané žaloby

7. Žalovaný odkázal na podrobné odůvodnění svých závěrů v usnesení o zastavení řízení a v napadeném rozhodnutí. Má za to, že pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Žalovaný v řízení zjistil, že žalobce původnímu věřiteli před uzavřením každé ze smluv o úvěru opakovaně doložil své podnikatelské postavení a potvrdil svůj podnikatelský záměr, na jehož realizaci poptával poskytnutí finančních prostředků.

8. Žalovaný proto odmítá tvrzení žalobce, že právní závěry uvedené v usnesení o zastavení řízení a v napadeném rozhodnutí jsou založeny výlučně na zápisu žalobce v živnostenském rejstříku. Není ani pravdou, že by se žalovaný nevypořádal s argumentací žalobce ohledně jednání se zprostředkovatelem a ohledně námitek souvisejících se zprostředkováním úvěrů, když se žalovaný těmito námitkám náležitě věnoval a odůvodnil, proč je považuje s ohledem na svá skutková zjištění za liché. Stejně tak je liché tvrzení žalobce, že se žalovaný nezabýval právními závěry obsaženými v judikátu C-177/22. Žalovaný v závěru odůvodnění napadeného rozhodnutí odkázal, z jakého důvodu nepovažuje tuto argumentaci žalobce za přílehlavou.
9. Žalovaný ze shromážděných podkladů nezjistil, že by žalobce při jednání se zprostředkovatelem nebo před samotným uzavřením obou smluv o úvěru jakkoliv projevil, že žádá o spotřebitelský úvěr a nikoliv o úvěr podnikatelský, když naopak několikrát prohlásil, že získané peněžní prostředky využije k podnikání.
10. Současně žádný ze shromážděných podkladů nevzbudil v žalovaném důvodné pochybnosti o závěru, že žalobce jednal vůči věřiteli jako podnikatel a v souvislosti se svou podnikatelskou činností. Žalovaný tedy nemohl jinak, než dovodit, že smlouvy o úvěru mají podnikatelský charakter.
11. Žalobce v průběhu řízení o návrhu nenavrl jako důkaz účastnické výpovědi žalobce či společnosti CLEAR BALANCE, SE, natož pak aby objasnil, z jakého důvodu jsou účastnické výpovědi či případné výslechy svědků zapotřebí pro doplnění dokazování o skutkovém stavu. V průběhu řízení se oba účastníci řízení ke sporným otázkám písemně vyjádřili. Žalovaný je přesvědčen, že v řízení shromážděné podklady, resp. zjištěný skutkový stav, bezpečně vypovídá o tom, že nebyly splněny procesní podmínky k řízení před finančním arbitrem, tedy že se v dané věci nejedná o spor mezi spotřebitelem a věřitelem nebo zprostředkovatelem při nabízení, poskytování nebo zprostředkování spotřebitelského úvěru nebo jiného úvěru, zápůjčky, či obdobné finanční služby ve smyslu § 1 odst. 1 písm. c) zákona o finančním arbitrovi.
12. Žalovaný proto za daných okolností nepovažoval za účelné a hospodárné činit další úkony směřující k dodatečnému zjišťování skutkového stavu věci, resp. aby se k témuž obě strany vyjadřovaly osobně.
13. Žalovaný nemá pochybnosti o tom, že ustanovení § 9 písm. b) zákona o finančním arbitrovi zakládá jako překážku řízení vedle věci rozhodnuté též probíhající soudní řízení, a to bez ohledu na to, kdy bylo takové soudní řízení zahájeno. Žalovaný dovodil, že jak v řízení, které je v současné době vedeno Obvodním soudem pro Prahu 9 pod sp. zn. 19 C 69/2025 (dále jen „řízení“), ve kterém se společnost CLEAR BALANCE, SE, domáhá vůči žalobci plnění ze smluv o úvěru, tak v řízení před finančním arbitrem se jedná o otázku existence či neexistence práva společnosti CLEAR BALANCE, SE, požadovat po žalobci v souvislosti se smlouvami o úvěru peněžité plnění v určité výši. V řízení tedy jde o totožný předmět sporu a totožné účastníky řízení, jako by šlo v řízení žalovaným.
14. Žalovaný s ohledem na výše uvedené navrhuje, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl s tím, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Rozhodné skutkové okolnosti, dosavadní průběh řízení a obsah spisového materiálu

15. Ze spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním orgánem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

16. Dne 1. 10. 2022 žalobce uzavřel se společností MAN CREDIT s. r. o., IČO: 06319416, se sídlem Seifertova 823/9, Žižkov, 130 00 Praha 3 (dále jen „zprostředkovatel“) zprostředkovatelskou smlouvu, ve které žalobce prohlásil, že má zájem získat od společnosti CREDIT ALIANCE SE, IČO: 24805394, se sídlem Freyova 983/25, 190 00 Praha 9 (dále jen „původní věřitel“), úvěr v minimální výši 2 000 000 Kč, a zprostředkovatel se naproti tomu zavázal žalobci tento úvěr zprostředkovat, a to za odměnu ve výši 105 000 Kč.
17. Dne 17. 10. 2022 žalobce a původní věřitel podepsali dokument označený jako „Žádost o poskytnutí podnikatelského úvěru“, který obsahuje jeho jméno, rodné číslo a identifikační číslo, a ve kterém žalobce prohlásil, že žádá o poskytnutí podnikatelského úvěru ve výši 2 260 000 Kč, a že jeho podnikatelský záměr je „*nákup nemovitosti – a jejich pronájem*“ a předpokládaný položkový rozpočet je „*nakup nemovitosti - 2.100.000 cca spravný a zpracovatelský poplatek 157.890 Kč*“ (dále jen „žádost o úvěr 1“).
18. Dne 17. 10. 2022 žalobce podepsal dokument s názvem „*Prohlášení klienta*“ (podpis žalobce je na tomto dokumentu úředně ověřen), ve kterém mj. prohlásil, že je podnikatelem i ve smyslu „*reálného výkonu podnikatelské činnosti*“ a s původním věřitelem má v úmyslu uzavřít smlouvu o úvěru „*který je určen výhradně pro podnikatele*“ (dále jen „prohlášení 1“).
19. Dne 17. 10. 2022 žalobce a původní věřitel uzavřeli smlouvu o úvěru č. CA 101311/2022, ve které se původní věřitel zavázal poskytnout žalobci úvěr až do výše 2 260 000 Kč a žalobce se zavázal úvěr vrátit společně se smluvní odměnou ve 240měsíčních splátkách po 20 792 Kč (dále jen „smlouva o úvěru 1“).
20. Dne 7. 3. 2023 žalobce podepsal dokument s názvem „Žádost o poskytnutí podnikatelského úvěru“, který obsahuje jeho jméno, rodné číslo a identifikační číslo, a ve kterém prohlásil, že žádá o poskytnutí podnikatelského úvěru ve výši 2 370 000 Kč, a že jeho podnikatelský záměr je „*investice do výstavby bytů*“ a předpokládaný položkový rozpočet je „*nakup materiálu stavebního/ cca 2.000.000. zpracovatelský a spravný poplatek 164.190 Kč*“ (dále jen „žádost o úvěr 2“).
21. Dne 7. 3. 2023 žalobce podepsal dokument s názvem „*Prohlášení klienta*“ (podpis žalobce je na tomto dokumentu úředně ověřen), ve kterém mj. prohlásil, že je podnikatelem i ve smyslu „*reálného výkonu podnikatelské činnosti*“ a s původním věřitelem má v úmyslu uzavřít smlouvu o úvěru „*který je určen výhradně pro podnikatele*“ (dále jen „prohlášení 2“).
22. Dne 7. 3. 2023 žalobce a původní věřitel uzavřeli smlouvu o úvěru č. CA 101364/2023, ve které se původní věřitel zavázal poskytnout žalobci úvěr až do výše 2 370 000 Kč a žalobce se zavázal úvěr vrátit společně se smluvní odměnou v 60měsíčních splátkách ve výši 53 564 Kč (dále jen „smlouva o úvěru 2“).
23. Dne 5. 10. 2023 původní věřitel jako postupitel a společnost CLEAR BALANCE, SE, jako postupník uzavřeli dvě smlouvy o postoupení pohledávky, na základě kterých společnost CLEAR BALANCE, SE, nabyla pohledávky ze smluv o úvěru.
24. Ke dni 17. 10. 2022 a ke dni 7. 3. 2023, tj. ke dni uzavření obou smluv o úvěru, byl žalobce držitelem živnostenského oprávnění k provozování živnosti podle zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „živnostenský zákon“), a to s předmětem podnikání „*Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona*“ s datem vzniku oprávnění 4. 3. 2020 na dobu neurčitou.

Posouzení věci soudem

25. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů (ustanovení § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
26. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, neboť žalobce ani žalovaný s tímto postupem po poučení soudem nevyslovili nesouhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, neboť veškeré listiny potřebné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu – dále též „NSS“ ze dne 29. 1. 2009, čj. 9 Afs 8/2008 - 117, dostupný, stejně jako všechna zde citovaná rozhodnutí tohoto soudu, též online na www.nssoud.cz, a publikovaný pod č. 2383/2011 ve Sbírce NSS).
27. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
28. Žaloba není důvodná.
29. Předmětem sporu je posouzení otázky, zda žalobce uzavřel smlouvu o úvěru v postavení podnikatele nebo spotřebitele.

Právní rámec

30. Podle § 1 odst. 1 písm. c) zákona o finančním arbitrovi „*K rozhodování sporu spadajícího jinak do pravomoci českých soudů je příslušný též finanční arbitr (dále jen „arbitr“), jedná-li se o spor mezi spotřebitelem a věřitelem nebo zprostředkovatelem při nabízení, poskytování nebo zprostředkování spotřebitelského úvěru nebo jiného úvěru, zápůjčky, či obdobné finanční služby.*“
31. Podle § 3 odst. 2 zákona o finančním arbitrovi „*Navrhovatelem pro účely tohoto zákona může být pouze spotřebitel.*“
32. Podle § 9 zákona o finančním arbitrovi „*Návrh je nepřijatelný, jestliže*
 - a) *spor nenáleží do působnosti arbitra,*
 - b) *ve věci samé již rozhodl soud nebo v téže věci probíhá řízení před soudem,*
 - c) *ve věci samé již rozhodl arbitr nebo v téže věci probíhá řízení před arbitrem,*
 - d) *ve věci samé již bylo rozhodnuto v rozhodčím řízení nebo v téže věci probíhá rozhodčí řízení.*“
33. Podle § 14 odst. 1 písm. a) zákona o finančním arbitrovi „*Arbitr řízení zastaví usnesením též, jestliže následně zjistil, že návrh je nepřijatelný podle § 9.*“

Posouzení jednotlivých žalobních bodů

34. Předmětem řízení před finančním arbitrem je rozhodování sporů vyplývajících ze soukromoprávních vztahů, kde proti sobě vystupují dvě strany a správní orgán je povolán k tomu, aby místo soudu rozhodl jejich spor jako nezávislá a nestranná instituce dle § 1 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi, dle něhož je arbitrovi svěřena působnost spočívající v rozhodování taxativně stanoveného okruhu sporů vyplývajících ze soukromoprávních vztahů, tedy autoritativní rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob.
35. Soudy přitom dovodily, že pokud je věc před správním orgánem skončena bez věcného projednání, lze takový postup správního orgánu přezkoumat pouze ve správním soudnictví.

Pravomoc soudu v občanském soudním řízení je tak založena až v případě, že příslušný správní orgán rozhodne věcně o sporu nebo o jiné právní věci vyplývající ze soukromoprávních vztahů, tedy zjistí, co je právem, nebo toto právo založí (srov. rozhodnutí zvláštního senátu ze dne 21. 9. 2011, čj. Konf 65/2010 - 21 a ze dne 13. 11. 2019, čj. Konf 7/2019 - 10, nebo rozsudky NSS ze dne 18. 6. 2013, čj. 4 As 13/2013 - 26 a ze dne 29. 7. 2015, čj. 2 As 152/2015 - 31). Jinak řečeno, i v řízeních, jejichž předmětem je otázka týkající se soukromého práva, je to správní a nikoliv civilní soud, kdo má pravomoc rozhodovat o žalobách proti rozhodnutím správních orgánů procesní povahy. Mezi taková rozhodnutí patří i rozhodnutí, v nichž správní orgán popřel svou správní jurisdikci a odmítl se zabývat věcí vyplývající ze soukromoprávních vztahů (srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 20. 9. 2007, čj. Konf 22/2006 - 8), jako tomu bylo i v případě žalobce.

36. Podle § 24 zákona o finančním arbitrovi se v řízení podle tohoto zákona postupuje podle zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „*správní řád*“), nestanoví-li zákon o finančním arbitrovi jinak. Ten vymezuje zásady řízení v § 12 tak, že primárně se má postupovat podle pravidel vymezených zákonem o finančním arbitrovi a subsidiárně podle správního řádu. Řízení před žalovaným je sporné řízení ve smyslu § 141 správního řádu, nicméně není vedeno zásadou formální pravdy a zásadou projednací, nýbrž zásadou materiální pravdy, která je v rámci dokazování lehce modifikována. Základní povinností správního orgánu je zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
37. Součástí správního spisu je zejména smluvní dokumentace vztahující se ke smlouvě o úvěru. Z obsahu těchto listin plyne, že dne 17. 10. 2022 žalobce a původní věřitel podepsali žádost o úvěr 1 a dne 7. 3. 2023 žádost o úvěr 2. Oba dokumenty jsou označeny jako „*ŽÁDOST O POSKYTNUTÍ PODNIKATELSKÉHO ÚVĚRU*“, dále je zde explicitně vyjádřeno, že úvěry jsou poskytovány pro podnikatelské účely, konkrétně žádost o úvěr 1 za účelem nákupu nemovitostí a jejich pronájmu a žádost o úvěr 2 za účelem investice do výstavby bytů. Žalobce je na těchto listinách i na samotných smlouvách o úvěru identifikována pomocí svého identifikačního a rodného čísla. Dále pak žalobce podepsal dne 17. 10. 2022 prohlášení 1 a dne 7. 3. 2022 prohlášení 2, obě prohlášení uvádějí v bodě 1 „*Jsem podnikatelem, a to i ve smyslu reálného výkonu podnikatelské činnosti, a se společností CREDIT ALINACE SE, IČ: 24805394, sídlem Freyova 983/25, 19000 Praha 9 – Vysočany (dále jen „CASE“)* hodlám uzavřít smlouvu o úvěru, který je určen výhradně pro podnikatele.“ a v bodě 3 „*Úvěr použiji pro své podnikání a splácet jej budu z dosaženého zisku.*“
38. Soud také odkazuje na čl. 1. 1. obou smluv o úvěru, podle kterých si žalobce a původní věřitel sjednali že „*CREDIT START je ve smyslu Všeobecných úvěrových podmínek obchodní název Podnikatelského úvěru jednorázového*“ a v čl. 7. 1. že „*část obsahu této Smlouvy je určena Všeobecnými úvěrovými podmínkami Věřitele (...), Klient prohlašuje, že se seznámil s VÚP ve znění ze dne 1. 1. 2022, které jsou přílohou této Smlouvy, souhlasí s jejich obsahem, nemá k nim žádné výhrady a zavazuje se je dodržovat. Současně potvrzuje převzetí Smlouvy včetně těchto VÚP. Znění VÚP je k dispozici také na www.credit.eu nebo v sídle věřitele.*“ V čl. 2.1. všeobecných úvěrových podmínek úvěru pro podnikatele je pak stanoveno „*Klient je oprávněn Úvěr použít výlučně pro podnikatelské účely, přičemž platí, že pojem podnikatelské úvěry je třeba chápat nejširším možným způsobem.*“ Dále pak obě prohlášení klienta v čl. 1 uvádějí „*Jsem podnikatelem, a to i ve smyslu reálného výkonu podnikatelské činnosti, a se společností CREDIT ALINACE SE, IČ: 24805394, sídlem Freyova 983/25, 19000 Praha 9 – Vysočany (dále jen „CASE“)* hodlám uzavřít smlouvu o úvěru, který je určen výhradně pro podnikatele.“

39. Z takto shromážděných podkladů nelze dovodit, že žalobce uzavřel smlouvu o úvěru v postavení spotřebitele. Pokud žalobce tvrdil, že okolnosti, za kterých smlouvu uzavíral, nekorespondují s obsahem smluvní dokumentace, bylo jen na něm, jakými důkazními prostředky bude prokazovat zcela odlišné podmínky smlouvy. Přičemž důkazní břemeno ohledně prokázání spotřebitelného charakteru smlouvy o úvěru tížilo výhradně žalobce. V obecné rovině je nutno zdůraznit, že jakékoli vnitřní úmysly, s jakými žalobce smlouvu uzavíral, nemohou být relevantní, pokud žalobce není schopen prokázat přinejmenším to, že (původní) věřitel o těchto úmyslech nejpozději v době sjednávání smlouvy věděl.
40. Žalobce ani věrohodně netvrdil, že s (původním) věřitelem jednal o poskytnutí spotřebitelného úvěru, tj. kdy, kde a jakým způsobem svůj úmysl získat spotřebitelský úvěr věřiteli vyjevil a zda věřitel na jeho požadavek přistoupil (přislíbil mu vyhovět). Žalobce se pouze odkazuje na to, že při uzavírání smluv působila zprostředkovatelská firma. Na tomto místě je nutno poznamenat, že pouhé působení zprostředkovatelské firmy neprokazuje, že smlouva byla uzavřena v režimu spotřebitelského úvěru.
41. Stran namítaného neprovedení důkazů výpovědi žalobce a původního věřitele soud předně odkazuje na § 141 odst. 6 věty první správního řádu, podle kterého „*Ve sporném řízení může správní orgán vyslechnout účastníka, jestliže dokazovanou skutečnost nelze prokázat jinak. Ustanovení o výsledku svědka platí obdobně.*“ V § 12 odst. 5 zákona o finančním arbitrovi je uvedeno, že „*V průběhu řízení je arbitr oprávněn vyžadovat od účastníků řízení předložení veškerých důkazů na podporu jejich tvrzení, a to včetně podání ústního vysvětlení.*“ Zákon o finančním arbitrovi tedy obsahuje speciální úpravu, která se v rozsahu, v němž se liší od pravidel sporného řízení ve správním řádu, uplatní přednostně.
42. Z rozsudku NSS ze dne 8. 10. 2013, čj. 6 As 147/2013 – 29, plyne, že použitelnost důkazu - výsledku účastníka řízení je pro sporná řízení značně omezená. Výsledek účastníka není primárně určen k tomu, aby při něm účastník uváděl svá tvrzení o rozhodujících skutečnostech nebo se vyjadřoval k provedeným důkazům. K tomu slouží primárně podání, návrhy nebo jiné procesní úkony. Výsledek účastníka může za určitých okolností sloužit jako podpůrný prostředek k odstranění nedostatků v dokazování či v tvrzeních účastníků. I přes speciální úpravu zákona o finančním arbitrovi, podle níž má žalovaný aktivní roli při zjišťování rozhodných skutečností, má žalovaný v první řadě uvážit, zda k rozhodnutí věci v souladu s § 3 správního řádu nepostačí vycházet z písemných či jiných podkladů (viz též rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2022, čj. 2 Afs 145/2020 - 28).
43. Účastník řízení před arbitrem není oprávněn rozhodovat o tom, které skutkové okolnosti jsou pro rozhodnutí finančního arbitra nezbytné, jaké důkazy k věci má arbitr vyžadovat, či rozhodovat o tom, že některý z důkazů může být nahrazen důkazem jiným nebo není pro rozhodnutí vůbec potřeba. Účastník řízení nemůže svou vůlí relevantně modifikovat či nahrazovat finančním arbitrem projevené vrchnostenské oprávnění. Účastník řízení ani není oprávněn rozhodovat o tom, v který moment je skutkový stav finančním arbitrem dostatečně zjištěn nebo jaký rozsah důkazů je dostačující. Má-li finanční arbitr ve svém rozhodnutí vycházet ze zjištěného skutkového stavu, nese za zjištění skutkového stavu procesní odpovědnost, a právě za tímto účelem mu zákon svěřuje procesní oprávnění. Hodnocení, zda je podání ústního vysvětlení potřebné a účelné, je tedy plně na finančním arbitrovi (viz rozsudek NSS ze dne 27. 1. 2023, čj. 6 Afs 337/2021 - 40).
44. Bylo tedy na posouzení žalovaného, zda informace o jednání žalobce s původním věřitelem nezbytně potřebuje k meritornímu rozhodnutí o jeho návrhu. Při svém rozhodování vzal

žalovaný v úvahu argumentaci žalobce, přičemž dospěl k závěru, že po skutkové a právní stránce postačuje to, co již samotný návrh obsahuje, a že ústní jednání k meritornímu posouzení návrhu není třeba (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 12. 2022, čj. 2 Afs 130/2021 - 62). Navíc žalobce v průběhu řízení o návrhu nenavrhl jako důkaz účastnické výpovědi, natož aby v rámci své povinnosti tvrzení uvedl takové konkrétní skutkové okolnosti, které by bylo možno objektivně prokazovat jeho účastnickou výpovědí (podáním vysvětlení), neboli takové specifické okolnosti, k jejichž prokázání nepřichází v úvahu jiný důkazní prostředek než výpověď účastníka řízení. Není proto zřejmé, jakou skutkovou okolnost by měl ve své výpovědi žalobce či původní věřitel potvrdit. Soud tak uzavírá, že žalobcem navrhované výpovědi nemohly objektivně potvrdit tvrzení žalobce, resp. je ověřit či vyvrátit.

45. K tvrzení žalobce, že se žalovaný ignoroval judikát C-177/22, na který žalobce poukázal ve svých námitkách, soud uvádí, že tomu tak není. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že nepovažuje argumentaci žalobce právními závěry v rozhodnutí SDEU ve věci C-177/22 za přílehu, když nezjistil žádné konkrétní okolnosti, které by vzbuzovaly o podnikatelské povaze závazků ze smluv o úvěru jakékoliv pochybnosti. Městský soud se s tímto závěrem plně ztotožňuje.
46. Na závěr žalobce namítl, že byl krácen ve svých právech také procesním postupem žalovaného, který ignoroval jeho žádost o poskytnutí přiměřené lhůty, kterou učinil 26. 3. 2025, tj. několik dnů poté, co mu bylo doručeno obsáhlé podání společnosti CLEAR BALANCE, SE. Městský soud ověřil, že žalovaný na dané podání nijak nereagoval, nicméně ani toto pochybení, vzhledem k předloženým důkazním materiálům, nemůže změnit zjištěný skutkový stav a ani sám žalobce následně v podaných námitkách a ani v žalobě nepřednesl žádné nové skutečnosti, které by zjištění žalovaného jakkoliv zpochybnil. Podle ustálené judikatury NSS totiž nejde o vadu řízení, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, pokud lze dovodit, že by výrok rozhodnutí byl stejný i za situace, kdy by k vadě řízení vůbec nedošlo (rozsudky NSS ze dne 14. 10. 2005, čj. 6 Ads 57/2004 - 59, či ze dne 10. 8. 2022, čj. 10 Afs 436/2021 - 29, a další).
47. Soud s přihlédnutím k uvedeným judikaturním východiskům za dané situace uzavírá, že ze shromážděných podkladů žalovaný správně zjistil, že smlouvy o úvěru uzavřel žalobce s původním věřitelem v rámci své podnikatelské činnosti, a při jejím uzavření tedy nejednal jako spotřebitel. Spor mezi žalobcem a (původním) věřitelem proto není sporem mezi věřitelem a spotřebitelem při poskytování spotřebitelského úvěru ve smyslu § 1 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi.

Závěr a náklady řízení

48. Na základě všech výše uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
49. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. srpna 2025

Mgr. Marek Bedřich
předseda senátu